

KLAU?TUKAS

PAŽINIMO RAKTAS YRA KLAUSTUKAS

NEPRIKLAUSOMAS TRAKŲ VYTAUTO DIDŽIOJO GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS NR. 86 2019-05-29

NIEKS MANĖS NESUSTABDYS

*Nieks manęs nesustabdys
Ir sparnų neapkarplys.
Skrisiu aš aukštai, aukštai,
Išmoningai, išdidžiai.*

*Atsiplėšiu aš nuo blogio,
Nevalyvo kūno šokio,
Vysiuos gėrį ir teisybę,
Meilės gūσιο begalybę.*

*Išmintį danguj pasieksiu,
Audroje sėkme tikėsiu,
Saulę širdžiai dovanosiu,
Ramybe žvaigždes apklosiu.*

*Skris kartu ir šelmis vėjas,
Mano skrydžio įkvėpėjas.
Su juo virsmas prasidėjo,
Siela skristi panorėjo.*

*Skrisiu dieną, skrisiu naktį,
Trokštu aš toli nukakti.
Nieks manęs nesustabdys,
Nes lydės mane viltis.*

REDAKCIJOS ŽODIS

Gyvenimas mums dovanoja turbūt patį gražiausią metų – žydėjimo metų. „Klaustukas“ šį kartą Jus kviečia išžiūrėti į šį pavasarį ryškiausiomis jaunystės spalvomis pražydusius žiedus – abiturientus, jau pasiruošusius skrydžiui, ir penktokus, kuriems šie metai gimnazijoje buvo tas laikas, kai dar tik prasidėjo gražių žiedų augimas. Sėkmės ir abiturientams, ir penktokams! Gražios vasaros visai gimnazijos bendruomenei! Pasak vienos mūsų šeštokės, būkime „debesys, kurie plaukia ir nėra vieniši“. Būkime vieningi, nes MUMS PAKELIUI!

Jau greitai į platuosį pasaulį sparnus pakels didelis būrys jaunų ir gyvenimo džiaugsmu trykštančių gimnazijos dvyliktokų. Prieš šį skrydį - abiturientų klasių vadovų palinkėjimai...

Paskutinis skambutis...

Dvylika metų mes ėjome į šią dieną. Vieni greičiau, kiti lėčiau... Bet visi atėjome. Dvylika metų... Daug, mažai?... Aštuoneri metai kartu. Daug, mažai?...

Nelauktas šis paskutinis skambutis. Su juo margais dienų takais išeis ir mano auklėtiniai. Ko jiems palinkėti? Sėkmės? Linkių jiems sėkmės. Tai reiškia sėkmingai kurti save, kasdien tobulėti, dovanoti gėrį kitiems. Tegul širdį kaitina ne tik naujų žinių troškimas, bet ir noras bendrauti, padėti kitam, dalintis idėjomis.

Ko jiems palinkėti? Laimės? Linkių jiems laimės. Laimės, kai jauti, kad svajonės pildosi, kai supranti, kad patys brangiausi dalykai už pinigus nenuperkami.

Mano atmintyje išliko jų penkta klasė, kai jie, mažiukai ir nedrąsūs, su kabinetų numeriais ir tvarkaraščiais rankose tarsi su navigacija nardė mokyklos koridoriais. Jie vieninteliai ir nepakartojami ir dabar: jie drąsūs ir bailūs, linksmi ir liūdni, gabūs ir nelabai, aktyvūs ir pasyvūs, tolerantiški ir išsišokantys, mylintys ir abejingi... Kai jie išeina, tada susimąstau – tokių daugiau nebus! Man tuo ir nuostabus bendravimas su auklėtiniais – niekas nesikartoja...

Mintimis išlydėdama juos į gyvenimą noriu palinkėti, kad jie visada liktų savimi, neišsižadėtų savo siekių ir tikslų, neišduotų savęs, nekeistų savo nuostatų ir požiūrio į gyvenimą ir mylėtų tai, ką mylėjo iki šiol – patį gyvenimą.

Palankaus jums vėjo visiems! Būkite sėkmės pabučiuoti!

4b klasės auklėtoja Sandra Valentienė.

Mielieji...

Tegul būna Jūsų keliai šviesūs...

Neišblunka pasaulio viltis.

Būkite žvalūs, tiesūs, laimingi...

Nes ant Jūsų pečių- ateitis...

4a klasės vadovė Kristina Kareivienė

Linkiu Jums visiems, kad tolimesniame gyvenime užtektų laiko ne tik geriems darbams, geroms idėjomis, geriems norams, bet ir laiko, kurį galėtumėte skirti sau. Mes žinom, kad laikas yra negailestingas – jis kažkur skuba, lekia, mes niekada nespėjame dėl jo stokos padaryti viską laiku.

Tad linkiu, kad to laiko pakaktų jums pasilepinti, pamiegoti, pakeliauti, papramogauti.

Neužmirškite mokyklos, mokytojų, kurie stengėsi įdiegti jums žmoniškumo, gudrumo, gerumo, šilumos. Būkite tiesiog žmonėmis.. SĖKMĖS...

4d klasės vadovas Darius Brokartas

Tegul Jums pakanka laiko tinginystei, klaidoms, savarankiškumui, drąsai, juokui, naujovėms, ryžtui, skausmui, pykčiui, meilei, kančiai, miegui, šypsenai, naujoms idėjomis, mokslui, menui, nuovargiui, prisiminimams, iššūkiams... Tegul užtenka laiko VISKAM! Sėkmės!

4c klasės vadovė Elena Šišenina

„Klaustuko“ tradicinis interviu su abiturientais

Baigiantis mokslo metams tradiciškai abiturientams užduodame kelis klausimus:

1. *Ką norėtum veikti baigęs gimnaziją?*
2. *Ko labiausiai bijai ir labiausiai lauki?*
3. *Kokią pamoką prisiminsi visą gyvenimą?*
4. *Ko palinkėtum būsimiems dvyliktokams?*
5. *Ko paprašytum auksinės žuvelės?*

Dalinamės keliais jų atsakymais.

- 1) Žinoma, norėčiau įstoti į universitetą ir toliau mokytis.
- 2) Labiausiai bijau, jog rugsėjo pirmą nebegrįšiu į mokyklą, nebebus taip, kaip buvo anksčiau, o labiausiai laikiu naujo gyvenimo etapo.
- 3) Atsimenu, kai per lietuvių pamoką klasiokas apsvyniojo tualetiniu popieriumi.
- 4) Būsimi dvyliktokai, visų pirma, palinkėsiu sėkmės, kad gerai išlaikytumėte egzaminus, o svarbiausia, praleiskit paskutinius metus mokykloje taip, jog prisimintumėte visą gyvenimą.
- 5) Auksinės žuvelės paprašyčiau, kad gyvenime viskas sektųsi, būčiau laiminga.

Paulė Norkevičiūtė 4c

- 1) Tikrasis noras yra pasilsėti, keliauti ir tikrai nesimokyti, bet realus noras-įstoti į universitetą, į farmacijos studijas.
- 2) Labiausiai bijau, kad nepatiks studijos, o labiausiai laikiu vasaros.
- 3) Visą gyvenimą matematikos pamokas, labai linksmus mokytojos anekdotus.
- 4) STIPRYBĖS ir daug daug ištermės.
- 5) Auksinės žuvelės paprašyčiau laimės ir sėkmės, nes manau, to man labiausiai reikės gyvenime.

Gita Pavilavičiūtė 4b

- 1) Po mokyklos norėčiau visu pajėgumu pradėti judėti prie savo išsikeltų tikslų, pasirinksiu man patinkančias studijas ir stengsiuosi mėgautis kiekviena nuostabaus gyvenimo diena.
- 2) Bijau, kad aplinka neužgožtų mano egzistencinių tikslų, kuriuos dabar esu susikūręs galvoje. Laukiu klasės susitikimo po keletos metų po gimnazijos, visi atrodys nepasikeitę.
- 3) Prisiminsiu rusų pamoką, kai mokytojos tą dieną nebuvo ir beveik visi iššokome pro langą.
- 4) Visais būdais bandyti atrasti ir ieškoti savęs, kuo daugiau susitikinėti su draugais ir per daug nestresuoti dėl mokslų.
- 5) Norėčiau, kad Lietuvoje galėčiau sutikti vis daugiau besišypsančių žmonių, kurie galėtų tau padėti bet kurioje sunkioje situacijoje. Daugiau šypsenų!

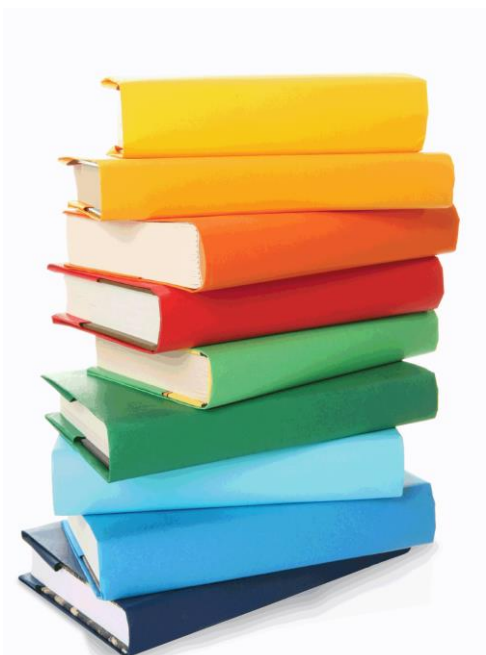
Edvinas Narkevič 4c

- 1) Norėčiau išvažiuoti, pakeliauti po pasaulį, savanoriauti, tačiau, kaip bebūtų gaila, eisiu studijuoti.
- 2) Labiausiai bijau egzaminų ir jų rezultatų, o labiausiai laikiu išleistuvių.
- 3) Kai pirmą kartą atėjau į šią mokyklą ir matematikos pamoką pavadavo Kareivienė.
- 4) Laiku pradėti ruoštis egzaminams (t.y. nuo 12 kl. pradžios), lankyti kiek įmanoma daugiau įvairių paskaitų, kursų, kurie padėtų apsispręsti dėl profesijos pasirinkimo ir, žinoma, kuo daugiau laiko praleisti su savo laida.
- 5) Gerų egzaminų rezultatų.

Martyna Fedorovičiūtė 4c

- 1) Norėčiau įstoti į norimą universitetą bei praleisti vasarą smagiai su įvairiais nuotykiais kartu su draugais.
- 2) Labiausiai bijau prarasti ryšį su artimais draugais, o labiausiai laikiu pakeisti dabartinę aplinką ir įgyti naujų įspūdžių universitete.
- 3) Kai supykde lietuvių kalbos mokytoją atsiprašinėjom sinchroniškai šaukdami: **ATSIPRAŠOM!**
- 4) Būsimeji 12-tokai, būtinai skaitykit knygas, nors savo mėgstamas, nepraleisdinėkit pamokų, gerbkite mokytojus, padėkite vienas kitam, nepamirškite - būsite pavyzdys gimnazistams ir mokiniams, todėl gražiai elkitės.
- 5) Paprašyčiau visiems 12-tokams sėkmės egzaminų metu.

Kotryna Mikučionytė 4c

1) Pirmiausia - pailsėti. Egzaminai vien savo egzistavimu kelia stresą, todėl birželio 14 dieną (po matematikos egzamino) prasidės tikrosios atostogos. O kai pailsėsiu, tada, manau, bus aišku, ar įstojau, kur įstojau, ir galėsiu atsakyti, ką veiksiu.

2) Bijau, kad egzaminai neleis atskleisti visko, ką moku ir sugebu, o blogas įvertinimas nulems ne tokią ateitį, kokios noriu. Tačiau egzaminų labiausiai ir laikiu, nes, praėjus paskutiniam egzaminui, prasidės naujas mano gyvenimo etapas: nauja pradžia, nauji draugai, naujos vietos...

3) -

4) Susikaupimo, ramybės ir sėkmės, nes viskas yra gerai. Egzaminus išlaikyti įmanoma, svarbiausia- nusiteikimas.

5) Laimės, meilės ir sveikatos sau ir savo mylimiems žmonėms.

Alicija Krasavceva 4c

1) Visų pirma norėčiau baigti gimnaziją, laikyti rankose atestatą. Po šito įvykio išvykti į kokią ilgą kelionę ir gerai, gerai pailsėti. Po jos įstoti į norimą universitetą ir atspėti gerą profesiją, studijų programą.

2) Bijau, turbūt kaip ir visi, surinkti blogus balus iš egzaminų. O kitaip sakant, bijau iš tikrųjų baigti gimnaziją, nes bijau nežinomybės, bet ir labiausiai baigimo, nes ta nežinomybė kartais vilioja.

3) Na, turbūt lietuvių kalbos pamoka. Ji buvo nenuspėjama, daug kas priklausydavo nuo mokytojos nuotaikos (pirmadieniais būdavo blogiausia). Vieną pamoką kalbėdavom apie klasės reikalus, kitą pamoką apie mūsų išgyvenimus, tada rašinys, o vėliau skaidrės. Atrodė, kartais lyg ir nesimokom, bet visiems viskas buvo šaunu.

4) Palinkėsiu, jog paskutinius metus gimnazijoje praleistų pašėlusiai ir įsimintinai, kad dėl nieko nesigailėtų. Ir dar patarsiu, kad negalvokit, jog pradėsit gerai mokytis, „susiimsit“ ar dar kažkas, nes taip nebus.

5) Paprašyčiau, kad gyvenimas būtų kupinas nuotykių, nepabostų jo gyventi ir kad būtų ką prisiminti!

Eimantas Drungilas 4c

1) Dirbti istorijos mokytoju bei padėti mokiniams tobulėti.

2) Labiausiai bijau nepasinaudoti gyvenimo suteiktomis progomis, laikiu naujo gyvenimo etapo.

3) Prisiminsiu lietuvių kalbos pamokas, nes per jas mano organizme išsiskirdavo tiek pat adrenalino, kiek skriejant amerikietiškais kalneliais.

4) Palinkėčiau būti savimi, nebijoti naujų iššūkių bei siekti savo užsibrėžtų tikslų.

5) Auksinės žuvelės paprašyčiau sėkmės, nes sėkmė daro didžiausią įtaką mūsų gyvenimui.

Ernestas Narbutas 4c

1) Baigusi gimnaziją pirmiausia norėčiau gerai išsimiegoti, įstoti ten, kur labiausiai noriu, ir linksmai praleisti paskutines nerūpestingos vasaros dienas, o rudenį eiti į pirmąsias paskaitas

2) Labiausiai bijau to, jog nežinau, kas manęs laukia baigus mokyklą ir ar pavyks išlaikyti egzaminus taip, kad galėčiau sėkmingai įstoti į norimą specialybę. Labiausiai laikiu rudens, kai jau eisiu nebe į pamokas, o į paskaitas, susipažinsiu su naujais žmonėmis.

3) Visą gyvenimą prisiminsiu savo auklėtojos, lietuvių kalbos mokytojos Sandros Valentienės pamokas, kada išgirdus žodžius „sąsiuvinius duoda“ ne tik drebėdavo kojos, bet ir prakaituodavo delnai. Išgirdus juos, manau, ne aš viena melddavau visiems Dievams, kad tik nepaimtų mano sąsiuvinio ar nepakviestų atsakinėti. Per šios mokytojos pamokas niekada netrūkdavo įvairių emocijų. Manau, šias pamokas tikrai prisiminsiu visą savo gyvenimą.

4) Būsimiems dvyliktokams norėčiau palinkėti pirmiausia didelės kantrybės, nes jos dvyliktoje klasėje tikrai prireiks ir, aišku, nusiteikimo mokytis, kadangi dvyliktoje klasėje mokytis tikrai reikia ir labai daug.

5) Auksinės žuvelės pirmiausia paprašyčiau sveikatos sau ir savo šeimai. Aš manau, kad būdamas sveikas žmogus turi visas galimybes pasiekti tai, ko jis labiausiai nori. Reikia tik netingėti, o labai norėti ir pasistengti.

Gabija Žukovaitė 4

1) Noriu studijuoti tai, kas man teiktų džiaugsmą, motyvuotų siekti daugiau ir didžiuotis savo studijų pasirinkimu.

2) Labiausiai bijau, jog nepatiks tai, ką nuspręsiu studijuoti, arba nusivilsiu tuo, kas ilgą laiką mane džiugino, mintis apie naują gyvenimo etapo pradžią. Labiausiai laikiu egzaminų rezultatų, nes nekantrauju sužinoti, ar pateisinau savo lūkesčius.

3) Visada prisiminsiu anglų kalbos pamokas, kurios visada nustebindavo, leisdavo išreikšti savo mintis ir diskutuoti su kitais ta kalba, kuri man yra labai graži ir turtinga- anglų kalba.

4) Palinkėčiau tobulinti ir stengtis tose pamokose, kurios įkvepia ir iš kurių norėtūsi aukščiausių įvertinimų. Vienas svarbiausių dalykų yra nuoseklus darbas, nes tik jis atneša norimų rezultatų.

5) Paprašyčiau žuvelės, jog visada lydėtų motyvacija ir energingumas, be to, labai norėčiau išmokyti efektyviai išnaudoti laiką, nes šiuo metu jaučiu, jog didelę jo dalį švaistau.

Greta Vilkišiūtė 4a

Abiturientės Enrikos Jurgelevičiūtės kūryba, įkvėpta S.Gedos poezijos

„Artima“

Graži tu, mano Lietuva,
Tarytum jūroje išplautas smėlis,
Su kelio vingiais ir Beržų kalva
Ir pakelėj parimusiu rūpintojėliu.

Ten motina sena per kaimą eina,
Ten dūzgia bitės aviliuos,
Lakštingalos garsai skardena
Ir jau alyvos vėl žieduos.

Kaip nupiešti žmogų

*Čia akis. Čia akiniai.
Čia ranka. Čia koja.
O iš lūpų sakiniai
Gražiai išvingiuoja.*

*Ar išėjo jau žmogus?
Ne, tik kelios dalys.
Dar plauku, ausų nėra,
Kosčioja vargšelis.*

*Čia ranka. Čia pirštai.
Delnas čia, kad nepamirštų
Kramtomos gumos atnešti...*

*Nagais gali ir papešti,
Ranka gali ir suduoti...*

*Nupiešėm jau visą žmogų!
Gali sėst sau į mašiną
Ir važiuot, važiuot, kur žino
Grybus augant, žuvį nardant.*

*Lai tūtuoja, lai sau darda!
Bėga, bėga kelias
Su žaliais medeliais,
Viršuje dangus,
Apačioj žmogus,
Mūs pačių paišytas,
Dailiai aprašytas.*

*Geda, Sigitas. Valkataujantis
katinas: Eilėraščiai vaikams. –
Vilnius: LRS leidykla, 1998.*

„Nepradink“

Kalba – tai tavo ginklas,
Namai – tai lobis tavo,
Tačiau rask aukso gyslą
Ir poreikiai tirps tavo.

Išmok mylėt,
Išmok matyt,
Išmok gyvent
Ir nebedingt.

Iš laimės kupino pasaulio,
Iš artimo širdies nedink...
Tik duok akimircai man ranką,
Tik duok ir nepradink.

„Mano siela“

Nereik man turtų,
Mielasis Tėve,
Tik trokštu laimės,
Apsaugok, Dieve.

Ir nesvarbu,
Kaip tai atrodo.
Ramybės sieloj
Išvien aš noriu.

Tad leisk man džiaugtis
Kiekvieną dieną.
Neleisk liūdėti,
Nes skauda sielą.

(S. Geda, „7 meno dienos“ Nr.925 (3))

DEBESYS*Rimgailė Štreimikytė, 6c*

Diena buvo saulėta. Bėgiojau pievoje ir džiaugiausi vasara. Gėlės žydėjo, paukščiai čiulbėjo, tačiau kažkodėl giliai viduje jaučiau liūdesį. Džiaugiausi, bet ir liūdėjau. Mano jausmai buvo sumišę. Atsiguliau ant minkštos žolės ir pradėjau stebėti mėlynu dangumi plaukiančius debesis.

Jų buvo įvairių. Didelių ir mažų, keistų ir paprastų formų, bet jie visi buvo kartu. Jie buvo kartu, o aš viena. Viena kaip pirštas klaidžiojau savo mintyse. Ak, kaip būtų gera būti debesiui, – pamaniau aš. Tiesiog plaukti ir niekuo nesirūpinti, o svarbiausia – nebūti vienam. Šitaip mąstydamą šiek tiek prisnūdau.

Mane pažadino keistas garsas, atsklidęs iš miško pusės. Susidomėjusi atsikėliau. Vėl išgirdau tą garsą. Jis buvo labai girdėtas, bet aš jo neatpažinau. Pradėjau eiti link miško, iš kurio garsas sklido. Kiek paėjus, jis vėl pasikartojo. Dabar jis skambėjo kitaip. Skambėjo kaip vienas, ilgas „uuuuuu...“. Juk tai kaukimas! Tai gali būti vilkas! Jau buvau bepradedanti bėgti, bet staiga sustingau. Juk tai gali būti ir šuo. Aš su savo šeima auginau šunį, vardu Kailas. Galbūt jis pakliuvo į bėdą!

Nebegalvodama pasileidau į mišką. Kaukimas vis garsėjo, bėgau ten, iš kur sklido garsas. Staiga stojo tyla. Aš sustingau. Apsižvalgiau. Po medžiu pamačiau kūnelį. Lėtai priėjau prie jo. Tai nebuvo Kailas. Tai nebuvo vilkas. Tai buvo kaštono spalvos kalytė. Ji ir vėl gailiai sukaukė. Aš pasilenkiau, jos kojytė buvo sužeista. Paėmiau kalytę į glėbį. Ji buvo rami ir silpna. Parsinešiau kalytę namo, su mama pagydėm jai koją ir sugalvojome vardą.

Dabar ji Kleisė, ir ji mano geriausia draugė! Manau, dabar mudvi su Kleise esame debesys. Debesys, kurie plaukia ir nėra vieniši.

Mano pirmieji metai gimnazijoje

Kai atėjau į gimnaziją, pasijaučiau protingesnė. Pačias pirmąsias dienas nedrąsiai, bet po truputį pripratau. Gimnazijoje man patinka. Buvo truputį daugiau pamokų nei pradinėje mokykloje. Taip pat atsirado naujos pamokos, kurios man patinka, tai istorija, rusų kalba, informacinės technologijos, darbų pamokos. Gimnazijoje nėra skambučio. Skambučio nėra, nes mus moko būti atsakingais, planuoti savo laiką. Tai mums puikiai sekasi. Per pertraukas mes einame valgyti į valgyklą ar žaisti su draugėmis ketvirtame aukšte „šaradas“.

Valgykloje būna labai skanu ir gan didelis maisto pasirinkimas. Mus maitina subalansuotu ir sveiku maistu.

Mes mokomės mąstymo mokykloje. Taip pat mokomės mąstymo įpročių – atkalkumo, impulsyvumo valdymo, nuoširdaus ir empatiško klausymo, mąstymo apie savo mąstymą, mąstymo drauge ir turimų žinių taikymo naujose situacijose.

Mokykloje įvyksta ir skaudžių, ir linksmų, ir blogų, ir liūdnujų situacijų. Mokykloje dėvime mokyklinę uniformą. Gali būti švarkas, megztukas, sijonas, liemenė, džemperis.

Turime labai gerą auklėtoją. Auklėtoja yra lietuvių kalbos mokytoja, mums dėsto lietuvių kalbą. Jai tikrai nelengva, nes mūsų klasė yra labai triukšminga.

Mokykloje aš jaučiuosi laiminga ir gaunu daug žinių.

5 klasės mokinė

